

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/10/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125210061
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8125210061.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Eduarda Valenčina a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Mariana Hoffmanna, PhD., v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. XXX/X, D., t. č. C. X XXX XX D., proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. XXX/X, D., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov, č.k. 10C/65/2025-8 zo dňa 08.12.2025 takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e uznesenie.

II. Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým uznesením Okresný súd Prešov, ako súd prvej inštancie rozhodol takto:

I. U k l a d á žalovanému, aby sa nepribližoval k osobe žalobkyne na vzdialenosť menšiu ako 5 (päť) metrov s výnimkou účasti na nevyhnutných procesných úkonoch v konaniach pred súdmi, orgánmi činnými v trestnom konaní a inými orgánmi verejnej moci, na ktoré bude žalovaný predvolaný.

II. V prevyšujúcej časti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

III. P o u č u j e žalovaného, že môže podať voči žalobkyni žalobu, ktorej predmetom bude navrátenie veci do pôvodného stavu, prípadne nárok na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia.

IV. Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania právo.

2. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia tohto rozhodnutia poukázal na to, že žalobkyňa podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia navrhla, aby žalovaný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody nevstupoval do rodinného domu č. X v obci C., nevstupoval na pracovisko žalobkyne u zamestnávateľa - A. E. D. D. F. v mieste prevádzkarne na G. H. XXX/X I. D., zakázal žalovanému písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou, alebo inými prostriedkami kontaktovať žalobkyňu a priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov. Žalobkyňa zároveň žiadala, aby bola žalovanému nariadená kontrola dodržiavania tejto povinnosti technickými prostriedkami.

Ďalej súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobkyňa návrh odôvodnila tým, že žalobca denne nadmerne užíval alkoholické nápoje a z toho dôvodu bol cca 13 - 15 krát hospitalizovaný na psychiatrii. Žalobkyňu psychicky týra aj fyzicky napáda. Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp.zn. 6T/44/2021 bol žalovaný právoplatne uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania a zločinu všeobecného ohrozenia, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody 5 rokov. Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prešov sp.zn. 27Pc/36/2021 bolo manželstvo strán sporu rozvedené. Žalobkyňa v návrhu poukázala na to, že napriek tomu, že je žalovaný vo výkone trestu, minimálne z listov, ktoré jej zaslal, stále pretrváva nebezpečenstvo, ktoré jej hrozí zo strany žalovaného,

a teda že aj po prepustení z výkonu trestu jej fyzicky ublíži a využije k tomu všetky dostupné miesta, aj na ulici alebo na pracovisku.

3. Súd prvej inštancie z lekárskej správy J. K. L. E. L. E. M. J. I. N. L. D. I. N. zo dňa 18.02.2025, ktorá je obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6T 44/2021 zistil, že žalovaný vykonával na psychiatrickom oddelení tejto nemocnice súdom nariadené ochranné ústavné protialkoholické liečenie od 12.11.2024 do 18.02.2025. Z tejto správy ďalej vyplýva, že v dôsledku závislosti od alkoholu je u žalovaného prítomná kognitívna aj osobnostná deprivácia, zvýšená iritabilita, afektívna labilita, egocentrickosť, nízka empatia a nízka frustračná tolerancia. Dôležitosť abstinencie si žalovaný uvedomuje, ale neposunul sa v chápaní svojej zodpovednosti za trestnú činnosť, pretrváva v myslení vzťahovačnosť a vnímanie seba ako obeť. Odporúčaná mu bola abstinencia a pokračovanie v súdom nariadenej ochrannej proti alkoholickému liečbu ambulantnou formou v civilných podmienkach.

4. Súd prvej inštancie po preštudovaní návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia mal za to, že návrh, pokiaľ ide o nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h/, je opodstatnený, keďže dôvodmi uvádzanými v návrhu žalobkyňa dostatočne opísala rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi ňou a žalovaným. Tieto skutočnosti hodnoverne osvedčujú dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana nariadením neodkladného opatrenia, t.j. právu žalobkyne na nedotknuteľnosť jej osoby a jej súkromia v zmysle čl. 16 ods. 1 Ústavy SR, čomu v tomto prípade musí ustúpiť „slabšie“ právo žalovaného na slobodu pohybu a pobytu, ktorý mu zaručuje čl. 23 ods. 1 Ústavy SR. V tomto prípade tak sloboda pohybu a pobytu žalovaného podľa názoru súdu musí byť obmedzená právom žalobkyne chrániť jej telesnú a duševnú integritu a vlastné súkromie.

Zo skutočností popísaných v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj z priložených dôkazov (listy zaslané žalovaným žalobkyňi z výkonu trestu odňatia slobody, obsah pripojeného spisu sp. zn. 6T 44/2021), mal súd prvej inštancie za osvedčenú dôvodnú obavu žalobkyne, že správaním žalovaného by mohla byť ohrozená jej telesná alebo duševná integrita. Žalobkyňa v konaní osvedčila, že zo strany žalovaného došlo k agresívnemu a násilnému konaniu vo vzťahu k jej osobe, v dôsledku čoho bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania (vyhrážal sa smrťou a ťažkou ujmu na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a tento čin spáchal závažnejším konaním - so zbraňou a na chránenej osobe - blízkej osobe) a bol mu za to uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov, ktorého výkon mu uplynie dňa 07.01.2026. Žalobkyňa zároveň osvedčila, že z výkonu trestu odňatia slobody ju žalovaný naďalej zastrašuje, vyhráža sa jej konaním, ktoré má v pláne zrealizovať po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, čím v nej vyvoláva dôvodnú obavu z možného ohrozenia jej telesnej aj duševnej integrity.

V súvislosti s vyššie uvedeným súd prvej inštancie považoval za potrebné upriamiť pozornosť aj na zhodnotenie osobnosti žalovaného zo strany primára psychiatrického oddelenia J. K. L. a odsúdených v N. zo dňa 18.02.2025, kde žalovaný vykonával ochranné ústavné protialkoholické liečenie, pričom s poukazom na vyššie citované závery tejto správy možno vyvodiť záver, že správanie žalovaného v celkovom kontexte indikuje zastrašovanie a možnú agresivitu fyzického, resp. psychického charakteru, a tým aj vyvolanie odôvodnenej obavy žalobkyne z možného ohrozenia jej telesnej a duševnej integrity. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na to, že dňa 07.01.2026 bude žalovaný prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, pričom možno dôvodne predpokladať, že sa vráti do miesta svojho trvalého pobytu - do bytu na adrese C. X, D., ktorý má v podielovom spoluvlastníctve so žalobkyňou, pričom žalobkyňa sa aj z toho dôvodu plánuje k tomuto momentu odsťahovať do rodinného domu v C., ktorý je v jej výlučnom vlastníctve, aby tak zabránila stretu so žalovaným, z ktorého má obavy.

5. Prvoinstančný súd skonštatoval, že osvedčené rozhodujúce skutočnosti odôvodňujú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán, pričom s ohľadom na charakter vzťahov strán a okolnosti tohto prípadu sa ako najvhodnejšia a najefektívnejšia včasná súdna ochrana javí práve nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h/ CSP. Osvedčením podozrenia z násillia je tak podľa názoru súdu daný zákonný dôvod na nariadenie predmetného neodkladného opatrenia, pričom nie je nevyhnutné, aby dôvodnosť tohto podozrenia malo intenzitu, resp. kvalitu podozrenia potrebného na začatie trestného stíhania.

Uložením povinnosti žalovanému nepribližovať sa k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov sa zamedzí stretom strán, ktoré sú hlavným dôvodom obáv žalobkyne o jej život a zdravie a jej psychickej nepohody. Z hľadiska princípu proporcionality podľa názoru súdu prvej inštancie ujma, ktorá hrozí žalobkyňi prípadným ďalším konaním žalovaného (ujma na zdraví, či živote žalobkyne), je výrazne

vyššia ako prípadná ujma, ktorá by mohla vzniknúť žalobcovi neodkladným opatrením. Možno zároveň konštatovať, že právne účinky tohto neodkladného opatrenia neobmedzia žalovaného neprimeraným spôsobom alebo nad nevyhnutný rozsah.

Pokiaľ ide o vymedzenie priblíženia sa prostredníctvom minimálnej metráže, ktorú povinný nemôže prekročiť bez toho, aby neporušil uložený zákaz, súd prvej inštancie akceptoval žalobkyňou požadovanú vzdialenosť 5 metrov, ktorú považuje za dostatočnú na vylúčenie nielen fyzickej konfrontácie strán sporu, ale taktiež z hľadiska možnosti včasnej vizuálnej identifikácie žalobkyne povinným žalovaným za účelom vyhnutia sa priblíženiu k nej na vzdialenosť kratšiu než 5 metrov.

So zreteľom na vyššie uvedené, preto súd prvej inštancie návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h/ CSP vyhovel, avšak s výnimkou účasti na nevyhnutných procesných úkonoch v konaniach pred súdmi, orgánmi činnými v trestnom konaní a inými orgánmi verejnej moci, na ktoré bude žalovaný predvolaný, a to len v rozsahu nevyhnutnom pre riadnu účasť žalovaného na týchto úkonoch. Uvedený zákaz považoval súd za potrebné vylúčiť v prípade iniciovania a vedenia uvedených konaní (napr. konanie o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva), pri ktorých nemožno vylúčiť, že sa žalobkyňa a žalovaný stretnú pri vykonávaní konkrétnych procesných úkonov a z objektívnych dôvodov nebude možné zabezpečiť, aby fyzická vzdialenosť medzi nimi nebola menšia ako 5 metrov. V tomto smere súd poukazuje na to, že v prípade účasti na procesných úkonoch bude ochrana poskytovaná týmto neodkladným opatrením nahradená ochranou, ktorú počas týchto úkonov žalobkyňa dokáže zabezpečiť príslušné úradné osoby.

6. Čo sa týka trvania neodkladného opatrenia súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť nepribližovať sa k žalobkyne bez časového obmedzenia z dôvodu, že v súčasnosti nie je možné určiť dobu, po ktorú budú trvať dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Konceptia inštitútu neodkladného opatrenia vychádza z princípu ochrany práv a oprávnených záujmov navrhovateľa bez vopred vymedzeného časového ohraničenia, pokiaľ trvajú dôvody jeho nariadenia (§ 330 CSP).

7. Prvoinštančný súd taktiež poznamenal, že toto neodkladné opatrenie môže byť zrušené postupom podľa § 334 CSP, podľa ktorého súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Na podanie návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia je legitimovaná nielen osoba, ktorej bola neodkladným opatrením uložená povinnosť (aj spočívajúca v dodržovaní zákazu), ale aj samotný navrhovateľ neodkladného opatrenia.

8. Keďže žalovanému uložený zákaz sa vzťahuje na ktorékoľvek miesta, na ktorých sa žalobkyňa zdržiava (teda v sebe prakticky subsumuje i zákaz vstupu na všetky miesta, kde sa žalobkyňa v tom-ktorom čase nachádza), t. j. aj na bydlisko žalobkyne (C. X), nepovažoval súd prvej inštancie za dôvodné uložiť žalovanému zákaz, aby vstupoval do rodinného domu žalobkyne a na pozemok k nemu prináležiaci, na ktoré nemá žalovaný ani žiadne oprávnenie vstúpiť z titulu toho, že ide o výlučné vlastníctvo žalobkyne, pričom absentuje aj akýkoľvek odvodený rodinný vzťah medzi stranami sporu, keďže ich manželstvo zaniklo rozvodom. Súd prvej inštancie navyše poukázal na to, že v prípade neoprávneného vstupu na dané nehnuteľnosti je možné kontaktovať aj políciu.

Rovnako z vyššie uvedeného dôvodu (uloženého zákazu priblíženia k žalobkyne) nie je podľa názoru súdu prvej inštancie opodstatnené zakázať žalovanému aj akýkoľvek vstup na pracovisko žalobkyne (A. E., H. XXX/X I. D.), pretože prípadné vyhovenie návrhu žalobkyne by znamenalo neprimeraný zásah do práv žalovaného spočívajúci v obmedzení jeho práva realizovať nákup potravín v danej prevádzke bez ohľadu na to, či sa tam žalobkyňa nachádza alebo nie.

9. V neposlednom rade súd prvej inštancie poukázal aj na to, že nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. f/ CSP (zákaz alebo obmedzenie vstupu do domu, bytu, na pracovisko alebo iné miesto) si vyžaduje vyššiu mieru istoty ohrozenia. Ide totiž o najzávažnejší zákaz spomedzi uvedených (písm. f/ až h/), kde zákon výslovne vyžaduje, aby povinná osoba svojím konaním ohrozovala telesnú alebo duševnú integritu navrhovateľa. Zo strany žalobkyne zatiaľ neboli ani žiadnym spôsobom osvedčené skutočnosti (napr. aktuálne ohrozujúce správanie žalovaného v mieste bydliska, či pracoviska, pričom nepostačuje možná ohrozenie ako pri písm. h/), ktoré by nateraz tento okamžitý zásah súdu odôvodňovali, preto súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z týchto, ako aj vyššie uvedených dôvodov v tejto časti, zamietol (§ 328 ods. 1 CSP).

10. Pokiaľ ide o uloženie zákazu žalovanému žalobkyňu kontaktovať písomne, telefonicky, elektronicky alebo inými prostriedkami, súd prvej inštancie nemal za osvedčené, aby žalovaný nad primeranú mieru

kontaktoval žalobkyňu nejakým z uvedených spôsobov, a tak zasahoval do jej telesnej alebo duševnej integrity (ani sporadická písomná komunikácia - 3 listy za 5 rokov výkonu trestu odňatia slobody, predložená žalobkyňou o tom nesvedčí), preto návrh aj v tejto časti zamietol (§ 328 ods. 1 CSP).

11. Rovnako zamietol aj návrh žalobkyne, pokiaľ ide o nariadenie kontroly dodržiavania neodkladného opatrenia pomocou technických prostriedkov, hoci aj v civilnom konaní je možné nariadiť kontrolu dodržiavania neodkladným opatrením nariadenej povinnosti technickými prostriedkami, takéto opatrenie má byť opatrením výnimočným, keďže predstavuje omnoho väčší zásah do práv povinnej osoby. Súd musí vždy citlivo zvážiť s ohľadom na skutkové tvrdenia navrhovateľa a osvedčený skutkový stav, či je nariadenie kontroly technickými prostriedkami skutočne nevyhnutným a vhodným prostriedkom potrebným pre zabezpečenie dodržiavania uložených opatrení. V danom prípade má súd za to, že takéto osobitné podmienky a intenzita zásahu neboli s ohľadom na predložené listinné dôkazy a žalobkyňou tvrdené skutočnosti osvedčené. Súdu neboli predložené žiadne lekárske správy, čestné prehlásenia, či iné listinné alebo audiovizuálne dôkazy, ktoré by odôvodňovali výnimočnosť potreby nariadenia kontroly technickými prostriedkami. Súd prvej inštancie však nevyhlásil, že do budúcnosti sa môže žalobkyňa pri zmenenej dôkaznej situácii, doplnení skutkových tvrdení, či zmenených okolnostiach, domáhať aj uvedenej kontroly dodržiavania neodkladného opatrenia pomocou technických prostriedkov. V tejto súvislosti sa zároveň žiada objasniť praktickú stránku kontroly technickými prostriedkami, a to, že táto nepredstavuje povinnosť iba na strane povinnej osoby alebo zaťažuje aj chránenú osobu, ktorá pre účely účinnej realizácie taktiež musí nosiť zariadenie varovania blízkosti.

12. So zreteľom na všetky vyššie uvedené skutočnosti teda súd prvej inštancie vo zvyšnej časti, t.j. nad rozsah ochrany vymedzenej vo výroku II. tohto uznesenia, návrh žalobkyne zamietol (§ 328 ods.1 CSP).

13. V predmetnej veci súd prvej inštancie neuložil žalobkyňi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej (§ 336 ods. 1 CSP), pretože týmto neodkladným opatrením sa podľa názoru súdu dosiahla úprava pomerov medzi stranami v požadovanej miere. Mal za to, že toto neodkladné opatrenie postačuje na poskytnutie plnohodnotnej súdnej ochrany v rozsahu vymedzeným samotným účelom tohto neodkladného opatrenia a v podstate procesne konzumuje vec samu. Z tohto dôvodu nepovažoval uloženie povinnosti podať žalobu vo veci samej (s identickým obsahom) za opodstatnené.

14. Súd prvej inštancie zároveň upriamil pozornosť na to, že ak sa povinná osoba dopustí závažného alebo opakovaného konania, aby zmarila nariadený zákaz priblíženia sa, ktorý bol uložený neodkladným opatrením v civilnom procese, môže tým naplniť pojmové znaky skutkovej podstaty marenia výkonu úradného rozhodnutia v zmysle § 348 ods. 1 písm. i) Trestného zákona.

15. O trovách konania rozhodol prvoinštančný súd podľa § 255 ods. 2 CSP, na základe ktorého, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobkyňa bol úspešná v časti nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h/ CSP a žalovaný vo zvyšku (pokiaľ ide o zamietnutie návrhu podľa § 325 ods. 2 písm. f/, g/ CSP). Vzhľadom na približne rovnaký úspech strán súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

16. Podaním zo dňa 12.12.2025, doručeným súdu prvej inštancie dňa 16.12.2025, žalovaný oznámil, že súhlasí s predmetným rozhodnutím a bude ho rešpektovať. Napriek tejto skutočnosti však súd prvej inštancie vyzval žalovaného, aby súdu v lehote 10 dní oznámil, či je toto jeho podanie odvolaním alebo nie je odvolaním, ale iba oznámením do spisu.

Podaním zo dňa 23.12.2025, doručeným súdu prvej inštancie dňa 31.12.2025, žalovaný oznámil „odvolávam sa na rozhodnutie súdu, aby som sa nepribližoval k osobe žalobkyne na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov“. Z obsahu tohto jeho podania vyplýva, že môže dôjsť k porušeniu nariadeného neodkladného opatrenia, napr. pri náhodnom cestovaní autobusom, vlakom, nakupovaní v obchode, stretnutí na chodníku, u lekára, na úrade. Taktiež vyjadril obavu, že žalobkyňu nemusí včas rozpoznať, keďže slabšie vidí a za najhlavnejšie považoval to, že čo ak sa žalobkyňa úmyselne priblíži k nemu v snahe poškodiť mu. Preto navrhol tento návrh zamietnuť.

17. Žalobkyňa k odvolaniu žalobcu uviedla, že jeho podanie zo dňa 12.12.2025 nijako nesúvisí s predmetom tohto konania. Poukázala na to, že písomne komunikuje so žalovaným ohľadom vyporiadania podielového spoluvlastníctva, ktoré bude riešiť súdnou cestou, pokiaľ sa jej nepodarí

so žalovaným dohodnúť. Uviedla, že trvá na vydanom neodkladnom opatrení, nakoľko dôvody jeho vydania nepominuli. Osobnosť žalovaného sa relevantným spôsobom nezmenila ani počas výkonu trestu, hrozba násilia, psychického, či fyzického je voči nej stále aktuálna.

18. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok - CSP) zistil, že žalovaný podal odvolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 písm. d) CSP). Preskúmal napadnuté rozhodnutie v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

19. Neodkladné opatrenie sa podieľa na realizácii ústavne zaručeného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 36 Listiny základných práv a slobôd a podľa čl. 46 a nasl. Ústavy SR. Právo na súdnu ochranu by nebolo komplexné, ak by chýbala možnosť zákonom ustanoveným postupom domáhať sa svojho práva na nestrannom a nezávislom súde v prípadoch, v ktorých je toto právo ohrozené v časovej a vecnej súvislosti vylučujúcej jeho ochranu inak než neodkladným, urgentným zásahom súdu. V takýchto prípadoch súd rozhoduje na základe osvedčenia tvrdených skutočností. Osvedčenie tvrdených skutočností (osvedčenie nároku) znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje len najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Výsledok takéhoto postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa zo zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia ako vysoko pravdepodobné. V tomto prípade platí, že je výlučne vecou navrhovateľa neodkladného opatrenia, aby svoje tvrdenia o osvedčení nároku, pre ktorý žiada dočasnú ochranu, podložil dostatočnými dôkazmi, z ktorých súd vyvodí záver o prípustnosti a opodstatnenosti takéhoto návrhu. Tu nie je na mieste, aby sa vykonávalo rozsiahle dokazovanie, prípadne aby súd vyvinul procesné úsilie o doplnenie dokazovania. Taktiež nemožno prehliadnuť, že neodkladné opatrenie súd nariadi len v prípade potreby bezodkladne upraviť pomery strán alebo v prípade, ak by bola daná obava, že by exekúcia bola ohrozená.

20. Odvolací súd poukazuje na to, že podanie žalovaného zo dňa 12.12.2025 (súdu prvej inštancie doručené dňa 16.12.2025) bolo vlastne vyjadrením súhlasu s rozhodnutím súdu prvej inštancie a jeho obsah, tak ako na to správne poukázala žalobkyňa, sa netýkal nariadeného neodkladného opatrenia. Keďže však súd prvej inštancie vyzval žalobcu, aby ozrejmil, či dané podanie má považovať za odvolanie a žalobca následným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 31.12.2025 už uviedol, že sa odvoláva proti tomuto rozhodnutiu, odvolací súd toto odvolanie prejednal, avšak nezistil žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by mali privodiť zmenu, resp. zrušenie tohto rozhodnutia.

21. Súd prvej inštancie sa náležitým spôsobom vysporiadal s predmetným návrhom, ktorý čiastočne zamietol. Uviedol všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie v tejto veci. Odvolací súd toto rozhodnutie považuje za logické a konzistentné a v celom rozsahu na neho odkazuje a iba na jeho doplnenie, s poukazom na odvolacie námietky, uvádza nasledovné (§ 387 ods. 2 CSP):

22. Žalovaný v odvolaní vlastne iba vyjadril obavu, že môže dôjsť k situáciám, keď si žalobkyňu včas nevšimne a môže dôjsť k tomu, že sa k žalobkyňi priblíži na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov. Odvolací súd k tomu uvádza, že pokiaľ by k takejto situácii teoreticky došlo, je práve na žalovanom, aby zákaz nariadený súdom akceptoval, napr. aj po upozornení žalobkyňou, a teda zachoval účel nariadeného neodkladného opatrenia, ktorým je to, aby nedošlo k žiadnemu fyzickému kontaktu medzi ním a žalobkyňou a ani k žiadnej verbálnej komunikácii. Odvolací súd taktiež poznamenáva, že žalobkyňa sa jasne vyjadrila, že určite nebude vyhľadávať žiadne situácie, kedy by sa mohla k žalovanému priblížiť a určite takýto úmysel nemá.

23. Žalovaný taktiež súdu zaslal ďalšie podania, ktoré sa však netýkajú predmetu tohto konania, ale majetkového vysporiadania medzi stranami sporu po rozvoze manželstva.

24. Podaním zo dňa 24.03.2026, doručeným súdu prvej inštancie dňa 26.03.2026, žalovaný poukázal na to, že žalobkyňa si prišla do bytu pre určité veci, avšak tieto jej nevydal, keďže tam nebola žiadna ďalšia tretia osoba a zároveň by došlo aj k porušeniu nariadeného neodkladného opatrenia.

25. Odvolací súd poukazuje na to, že je viazaný skutkovým stavom, ktorý zistil súd prvej inštancie ku dňu, keď rozhodoval o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom aj odvolací súd má za

to, že v uvedenom čase nepochybne existovala dôvodná obava žalobkyne o jej život a zdravie, pričom vzhľadom na predchádzajúce správanie žalovaného, ako aj vyššie citované vyjadrenie psychiatrického oddelenia J. K. L. a L. I. N., tieto obavy nemožno vylúčiť ani v súčasnosti, a to aj s poukazom na skutočnosť, že strany sporu si potrebujú vysporiadať svoje majetkové pomery, v rámci ktorých by mohlo dôjsť k potencionálnym stretom strán sporu, pričom odvolací súd poznamenáva, že v prípade riešenia týchto otázok napr. súdom, z výroku nariadeného neodkladného opatrenia vyplýva výnimka, ktorou je účasť na súdnych pojednaniach.

26. S poukazom na vyššie uvedené preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 ako vecne správne potvrdil.

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, s použitím § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, pričom v odvolacom konaní síce bola úspešná žalobkyňa, avšak podľa obsahu spisu jej žiadne trovy konania nevznikli, preto jej ich odvolací súd voči neúspešnému žalovanému, s poukazom na čl. 17 Základných princípov CSP, nepriznal.

28. Toto rozhodnutie prijal odvolací súd pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).